

Vad säger Jesus till kyrkan? Bibelstudium över sändebreven.

Brevet till Sardes, Upp. 3:1-6

Ingemar Rådberg, VDM, fil. dr, Lödöse

(Nr: 5/2004)

Skriv till församlingens ängel i Sardes:

Så säger han som har Guds sju andar och de sju stjärnorna: Jag känner dina gärningar. Du har namnet om dig att du lever, men du är död. Vakna upp och håll dig vaken och stärk det som är kvar och som var nära att dö. Ty jag har inte funnit att dina gärningar är fullkomliga inför min Gud. Kom därför ihåg vad du har tagit emot och hört, och håll fast vid det och omvänd dig. Om du inte håller dig vaken skall jag komma som en tjuv, och du skall inte veta vilken stund jag kommer över dig. Men du har några få i Sardes som inte har smutsat ner sina kläder, och de skall vandra tillsammans med mig i vita kläder, ty de är värdiga. Den som segrar skall alltså bli klädd i vita kläder, och jag skall aldrig stryka ut hans namn ur livets bok utan kännas vid hans namn inför min Fader och hans änglar. Den som har öron må höra vad Anden säger till församlingarna.

Vi vet ingenting om hur kyrkan i Sardes grundades. I hela Nya testamentet är det endast sex verser i Uppenbarelseboken som nämner den aktuella församlingen (Upp. 3:1–6). Men det som Jesus säger till denna kyrka är mycket strängt!

En skarp tillrättavisning

Det behövs inte många ord för att beskriva tillståndet i församlingen: *Du har namnet om dig att du lever, men du är död* (3:1). De 'kristna' i Sardes hade ett gott namn och rykte, och allting såg så bra ut på ytan, men allt detta yttre var ett sken som bedrog. Inför människor såg det ut som om de var kristna, men inför Gud var de döda (i tron). De gjorde själva anspråk på att vara kristna, och trodde säkert också att de var det, men inför Gud var det inte så. Också till denna församling säger Jesus sitt Jag känner (3:1). Vi kan lura människor, men vi kan aldrig lura Gud.

I Första Samuelsboken 16:7 läser vi: *En människa ser det som är för ögonen, men HERREN ser till hjärtat*. Vad var det egentligen som hade gått snett i Sardes? Vi kan ana det genom Jesu ord: *Men du har några få i Sardes som inte har smutsat ner sina kläder /... /* (3:4). Synden (och därmed avfallet) hade tydligen smugit sig in bland de kristna och likt en surdeg, som jäser och som till slut genomsyrar hela degen, hade den ödelagt livet från Gud. Det är alltid så det går till när enskilda kristna och hela församlingar dör: bakom den blankputsade yttre fasaden finns det hemlig orenhet som man inte är beredd att släppa och lägga under förlåtelsen. Då dör den levande tron på Jesus och det 'kristna' livet förvandlas till ett skådespeleri. Så hade det blivit för de flesta församlingsmedlemmarna i Sardes – men det fanns några undantag. Det fanns några få som visste att Gud inte ser på saker och ting så som vi människor ser.

Botemedlet

Vad måste då ske med en i tron död kyrka som den i Sardes? Tack och lov finns det en medicin! Jesus ger fem korta uppmaningar som visar oss vägen framåt (3:2–3):

- a. *Vakna upp och håll dig vaken /.../*. Det betyder: låt Jesus komma in i ditt hjärta. Bed om en levande tro, och bed också att Gud frälser dig från allt hyckleri och all dubbelmoral. Gud vill ha efterföljare – inte skådespelare.
- b. */.../ stärk det som är kvar /.../*. Detta är ord som går som en spjutspets rakt in i vår egen tid.
- c. *Kom /.../ ihåg vad du har tagit emot och hört /.../*. Jesus hänvisar här till sitt ord. Han vill att Bibeln skall stå i centrum i all kristen verksamhet. Därför: tillbaka till Bibeln!
- d. */.../ och håll fast vid det /.../*. Det är alltid en frestelse för en kristen kyrka eller församling att locka med någonting annat än Guds ord för att få folk att komma. Både för den enskilde

kristne och för kyrkan i stort gäller därför kallelsen att hålla fast vid Guds ord. Till de kristna i Filippi skriver Paulus: */.../ när ni håller fast vid livets ord* (Fil. 2:16). Det är din kallelse att vara en bibelläsare. Det är ju det Jesus säger: *håll fast vid det /.../*.

e. */.../ omvänd dig*. Guds vägar är inte våra vägar. Men Guds vägar kan bli våra vägar och därför får vi var och en fråga Gud: Herre, vad innebär *din* väg i mitt liv? Varje kristen människa måste dessutom alltid vara medveten om *syndens makt att bedra* (Hebr. 3:13).

Låt oss för ett ögonblick stanna upp inför uttrycket *några få*. Det ligger en stark förkunnelse och en stor tröst i dessa två ord. Vad kan inte ske genom *några få*! Dessa få kan ibland få vara Guds verktyg till att väcka de många. Hur många väckelser har inte börjat med att *några få* har samlats för att bedja och vänta på Gud! Och detta kan ske igen! Det är aldrig majoriteten som har rätt i Guds rike. Den minoritet som går på Guds väg har alltid framtiden för sig. Sluta därför att ängslas, och gläd dig i stället över nåden att få vara bland de *få* som *inte har böjt knä för Baal och som inte har givit honom hyllningskyss* (1 Kung. 19:18). Eller hör du till dem som har *smutsat ner sina kläder* och som därför bara har *namnet* om dig att du lever (3:4)?

Belöningen

När Jesus talar om de få som är kvar hos honom i en levande tro säger han: */... / de skall vandra tillsammans med mig i vita kläder, ty de är värdiga* (3:4). *Den som segrar skall alltså bli klädd i vita kläder /... /* (3:5). Detta är den första stora 'belöningen'. Att Jesus säger att de är *värdiga* betyder inte att de är *värdiga* i sig själva. Nej, inte alls! De har ingen som helst egen värdighet att visa fram, utan det är helt och hållet Jesus själv som är deras 'värdighet'. Att de är värdiga beror alltså på att de tillhör Jesus. De har ALLT i honom. Så var det när de levde på jorden, och precis så skall det också fullkomnas i himmelen. 'Belöningen' är således också den en gåva – precis som frälsningen endast är en stor nåd.

Men Jesus håller fram ännu en belöning: */.../ jag skall aldrig stryka ut hans namn ur livets bok utan kännas vid hans namn inför min Fader och hans änglar* (3:5). Att ha sitt namn inskrivet i ett kyrkligt register, eller att vara bokförd som medlem i en kristen förening, är inte det samma som att ha sitt namn i *livets bok*. Endast den som lever i förlåtelsen genom Jesus har sitt namn inskrivet i Guds bok. Jesus säger också, att man kan bli *struken* ur denna bok. Tänk att ha det så, att man en gång har varit med på vägen till himmelen i tron på Jesus, men sedan blivit struken ur *livets bok* därför att man lämnade Jesus för världen! Käre, käre vän, inte är det väl du och jag?

Alla människor skall en gång stå inför Guds domstol. Om denna stund säger Guds ord: *Om någon inte fanns skriven i livets bok kastades han i eldsjön* (Upp. 20:15). Idag, i denna stund, kallar Jesus dig. Idag låter han dig höra, att han vill *kännas vid* ditt namn inför Fadern (3:5). Måtte vi alla ha öron så att vi hör *vad Anden säger till församlingarna* (3:6).

Bön: *Utrannsaka mig, Gud, och känn mitt hjärta, pröva mig och känn mina tankar. Se till om jag är på en olycksväg och led mig på den eviga vägen* (Ps. 139:24f).